

מ ל י ד ה - ק א ל ו ו ס מ ד ר ל ו י

ס ר ט צ י ל ו ם - מ י צ ב

גלריה שלוש, ת"א, 2003

המיצב 'סרט צילום' כולל 34 תצלומים שצולמו במהלך השנתיים האחרונות על ידי שתי האמניות בבתי-חולים שונים במרכז הארץ. המיצב מתערב בחלל הגלריה ומייצר אותו מחדש, כמקום של שיטוט והמתנה. מרחב הגלריה נגזל, הופך למסדרון, מתכווץ ליחידה סגורה של מרחב וזמן המכתיבה למבקר כללי ביקור וצפייה במסלול מסומן מראש.

לאורכם של קירות המסדרון, תלויות תמונות. רצפים של תצלומים שצולמו בבתי-חולים. תצלומים של אדנית, עציץ, תמונה, וילון, כף רגל, טלויזיה, שלט, או משקוף של חלון. תצלומים של מבט לא-היררכי, תצלומים המספרים מצב של המתנה, של בהייה ושיטוט פאסיבי של העין.

מעשה הצילום של מלי וסמדר נעשה מתוך היכרות עם המקום ועם מקומו של הממתין במרחב הציבורי שנקרא בית חולים. הצילום נעשה מתוך ועל השקט של המקום, מתוך ועל האילמות שבמצב. ההשתקה שבמקום, מושגית על-ידי מנגנון של חסימה והסתרה של החולי - חסימת המבט והגוף ואסתטיקה עיצובית קישוטית. ניראות נסבלת, מוכרת לכאורה.

המקום מכתיב את הנראה, והעין הנחסמת - כמו הצילום - מוצאת את עצמה במצב של שיטוט, בהייה והצצה. דווקא מתוך ההשתקה, מוצעת במיצב זה אפשרות התבוננות אחרת, נוספת, א-הרואית. אפשרות שאינה מנסה להתעמת עם כוחנותו של המקום כלפי השוהה והמבקר בו, אלא הולכת לשוליו של המקום - למעברים, למסדרונות, לחללי המתנה. העין המשוטטת, כמו צעידה הלוך ושוב באותו מקום, מבקשת למלא את העדר המילים. הצילום, כמו המבט, אינו היררכי, לעיתים מתכוון, לעיתים פסיבי ולעיתים עיוור.

שימור הסדר והאסתטיקה, הקיימים בהטרטופיה זו, במיצב, רק מנכיח את ההפרעה ואת הסתירה הקיימת בחלל המתנה. הנכחה המותירה את המבקר - הן בבית חולים והן במיצב - במצב של חוסר ידיעה, של אי נחת.